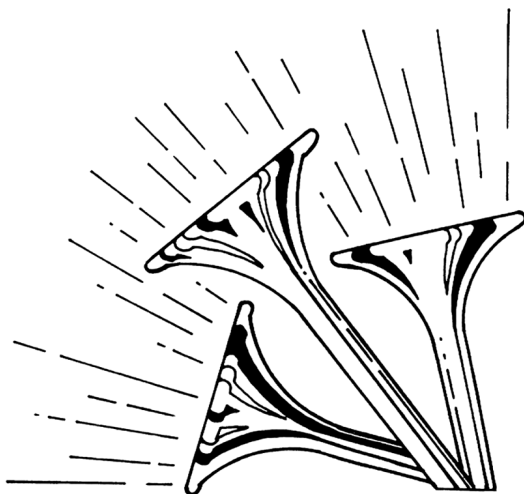

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Prvo tromjesečje 2018.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*,
Znaci vremena, Zagreb 2016.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

6. siječnja 2018.

Propovijedi namijenjene djeci

“Zatim uze malo dijete, postavi ga među njih te ga zagrlj i reče im: ‘Tko primi radi mene jedno od ovakvih male-nih, mene prima. A tko mene primi, ne prima toliko me-ne, nego više onoga koji je mene poslao.’” (Marko 9,36.37)

Iskoristite svaku priliku da djeci ponavljate izvještaje o Isuso-voj ljubavi. U svakoj propovijedi posvetite jedan mali dio njima. Kristov sluga može uspostaviti trajno prijateljstvo s ovim mališanima. Ne-ka ne propušta nijednu priliku da im pomogne da postanu bogatiji u poznavanju Svetog pisma. To će pridonijeti boljem zatvaranju puta Sotoninim sredstvima više nego što mislimo. Ako se rano upoznaju s istinama Božje riječi, podignut će se prepreka bezboštvu i ona će neprijatelja moći dočekati riječima: “Pisano je!”

Oni koji poučavaju djecu i mlade trebaju izbjegavati dosadne primjedbe. Kratki i sažeti govori utjecat će pozitivno. Ako trebate mnogo reći, govorite kratko i nastavite sljedeći put. Nekoliko zanim-ljivih primjedbi, s vremena na vrijeme, bit će korisnije nego davan-je svih uputa odjednom. Dugi govori umaraju um mladih. Previše govora može čak dovesti do toga da omrznu na duhovne pouke, kao što prejedanje opterećuje želudac i umanjuje apetit, izazivajući gađenje prema hrani. Svoje upute crkvi, a posebno mladima, trebamo iznijeti postupno, pravilo po pravilo, malo ovdje malo ondje. Djecu moramo privući k Nebu, ali ne grubo, već posebno nježno. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 171)

13. siječnja 2018.

Poistovjetimo se s osjećajima mladih

“Daj mi, sine moj, srce svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji.” (Izreke 23,26)

Moramo nastojati da se poistovjetimo s osjećajima mladih, suosjećajući s njima u njihovim radostima i tugama, njihovim borbama i pobjedama. Isus nije ostao na Nebu, daleko od ožalošćenih i grešnih; sišao je na ovaj svijet da bi se upoznao sa slabostima, patnjom i kušnjama palog ljudskog roda. Dosegnuo nas je tamo gdje smo bili, da bi nas mogao podići. U našem radu s mladima moramo ih sresti tamo gdje jesu, ako im želimo pomoći. Kad mladi učenici podlegnu kušnji, neka stariji i iskusniji prema njima ne postupaju grubo ili ravnodušno promatraju kako se trude. Sjetite se kako ste sami često pokazali malo snage da se oduprete sili kušača. Budite isto tako strpljivi s tim jaganjcima iz stada, kao što biste željeli da drugi budu s vama. Bog nas je tako stvorio da i najjači među nama osjeća potrebu za suosjećanjem. Koliko je onda ono više potrebno djeci! Čak i suosjećajan pogled često će utješiti i osnažiti dijete izloženo izazovu i kušnji.

Isus poziva svakoga koji luta: “Daj mi, sine moj, srce svoje.” (Izreke 23,26) “Vratite se, sinovi, što se odvratiste, izliječit ću odmetništva vaša!” (Jeremija 3,22) Mladi ne mogu biti istinski sretni bez Isusove ljubavi. On čeka s nježnošću punom sućuti da čuje priznanja zalutalih i prihvati njihovo pokajanje. On od njih očekuje povrat zahvalnosti kao što majka očekuje smiješak prepoznavanja na licu svojeg voljenog novorođenčeta. Veliki Bog nas uči da Ga nazivamo Ocem. On bi želio da shvatimo kako Njegovo srce nježno bdije nad nama u svim našim nevoljama i kušnjama. Prije bi majka mogla zaboraviti svoje dijete nego što bi Bog mogao zaboraviti dušu koja se uzda u Njega. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 171,172)

20. siječnja 2018.

Mladi trebaju sudjelovati u radu crkve

“Kao pastir pase stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju.” (Izaija 40,11)

Kad mladi predaju svoje srce Bogu, time ne prestaje naša odgovornost za njih. Moramo ih zainteresirati za Gospodnje djelo i navesti da vide kako On od njih očekuje da učine nešto za napredak tog Djela. Nije dovoljno pokazati koliko se treba učiniti i pozivati mlade da obave svoj dio. Moramo ih naučiti kako da rade za Učitelja. Moramo ih poučiti, obučiti i izvježbati u najboljim metodama zadobivanja duša za Krista. Naučite ih da na miran, nenapadan način pokušaju pomoći svojim mladim sudruzima. Obavijestite ih sustavno o raznim granama misionarskog rada u kojima mogu sudjelovati, dajte im upute i pružite im pomoć. Tako će naučiti da rade za Boga. ...

Braćo moja u propovjedničkoj službi, otvorite svoja vrata mladim koji su izloženi kušnjama. Potrudite se da im budete blizu. Zlo ih mami sa svih strana. Nastojte ih zainteresirati za ono što će im pomoći da žive uzvišenijim životom. Nemojte se držati po strani od njih. Dovedite ih u svoj dom; pozovite ih da vam se pridruže kraj obiteljskog oltara. Ne zaboravimo da Gospodin od nas očekuje da put prema Nebu učinimo svijetlim i privlačnim. ...

Mlade trebamo odgajati da pomažu mladima; trudeći se da odgovore toj zadaći, oni će steći iskustvo koje će ih osposobiti da postanu posvećeni radnici i na širem području. Do tisuća srca se može doprijeti na najjednostavniji, najskromniji način. I najobrazovaniji, koje se slavi i smatra najdarovitijim muškarcima i ženama u svijetu, često su osvježeni jednostavnim riječima koje teku iz srca onoga koji ljubi Boga. ... Istinite, iskrene riječi Božjeg sina i kćeri, izgovorene s prirodnom jednostavnošću, otvorit će vrata srcima koja su dugo bila zaključana. (6T, str. 115) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 172—174)

27. siječnja 2018.

Molitva za bolesne

“Pa će molitva učinjena s vjerom spasiti bolesnika”. (Jakov 5,15)

Obnova je prava bit Radosne vijesti i Spasitelj želi da bolesnima, beznadnima i nesretnima kažemo da se uhvate Njegove sile. Božje sluge su protočnici Njegove milosti i On preko njih želi koristiti svoju ozdravljujuću silu. Njihova dužnost je da rukama vjere bolesne i napačene predaju Spasitelju. Oni trebaju živjeti tako blizu Njega i u svojem životu tako očito otkriti djelovanje Njegove istine, da preko njih može blagosloviti one kojima je potrebno tjelesno kao i duhovno ozdravljenje.

Imamo prednost da se molimo s bolesnima i pomognemo im da uhvate uže vjere. Božji anđeli su veoma blizu onih koji tako služe napaćenom čovječanstvu. Posvećeni Kristov poslanik koji, kad je pozvan bolesnicima, nastoji usmjeriti njihovu pozornost na ono što je Božje, obavlja posao koji će trajati svu vječnost. I kad pristupa bolesniku s utjehom nade stečene vjerom u Krista i prihvaćanjem božanskih obećanja, njegovo se vlastito iskustvo sve više obogaćuje duhovnom snagom.

S probuđenom savješću mnoga napačena duša, koja je fizički oboljela zbog stalnih prijestupa, uzvikuje: “Gospodine, milostiv budi meni grešniku; učini me svojim djetetom!” Upravo u tom trenutku propovjednik, jak u vjeri, treba biti spreman da patniku kaže kako ima nade za pokajnika, i da svatko tko traži pomoć i prihvaćanje može u Isusu naći izbavljenje i mir. Onaj koji u krotkosti i ljubavi tako donosi Evanđelje napaćenoj duši, kojoj je i te kako potrebna njegova vijest nade, govori u ime Onoga koji je dao sebe za ljudski rod. I dok izgovara utješne, prikladne riječi i upućuje molitvu za onoga koji leži u postelji patnje, Isus uslišava molbu. Bog govori preko ljudskih usana. Srce je dirnuto. Ljudsko je dovedeno u dodir s božanskim. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 173)

3. veljače 2018.

Božanski iscjelitelj

“Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga, vršeci što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati. Jer ja sam Jahve koji dajem zdravlje.” (Izlazak 15.26.)

Božanski Iscjelitelj je prisutan u bolesničkoj sobi; On čuje svaku riječ molitava upućenih Njemu u jednostavnosti istinske vjere. Njegovi se učenici danas trebaju moliti za bolesne isto onako kao učenici u ono vrijeme, i tada će biti ozdravljenja, jer “će molitva vjere spasiti nemoćnika”. (Jakov 5,15)

U Božjoj riječi imamo upute u vezi s posebnom molitvom za ozdravljenje bolesnika. Ali iznošenje takve molitve je najsvetiji čin i ne bismo mu trebali pristupiti bez ozbiljnog razmatranja. U mnogim slučajevima, kad se upućivala molitva za ozdravljenje bolesnika, ono što se nazivalo vjerom nije bilo ništa manje od drskosti.

Mnogi navlače na sebe bolest popuštanjem sebi. Oni nisu živjeli u skladu s prirodnim zakonom ili s načelima potpune čistoće. Drugi se kod svojih navika u jelu i pilu, u odijevanju ili radu nisu obazirali na zakone zdravlja. Često je neki oblik poroka uzrok slabosti uma i tijela. Kad bi takve osobe stekle blagoslov zdravlja, mnoge bi od njih nastavile bezobzirno kršiti Božje prirodne i duhovne zakone smatrajući da, ako ih Bog ozdravlja kao odgovor na njihove molitve, mogu slobodno i dalje nastaviti svojim nezdravim postupcima i neobuzdano popuštati izopačenom apetitu. Kad bi Bog učinio čudo da ovakvim osobama obnovi zdravlje, On bi podupirao grijeh.

Uzaludno je učiti ljude da gledaju na Boga kao iscjelitelja svojih slabosti, ako ih ne poučimo da se odreknu nezdravog načina života. Da bi kao odgovor na molitvu primili Njegov blagoslov, oni moraju prestati činiti zlo i naučiti činiti dobro. Njihova sredina treba biti čista, a njihove životne navike ispravne. Oni moraju živjeti u skladu s Božjim prirodnim i duhovnim zakonom. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 176,177)

10. veljače 2018.

Priznanje grijeha

“Ispovijedajte dakle jedni drugima grijeha i molite jedni za druge da ozdravite!” (Jakov 5,16)

Onima koji iskažu želju da se Bogu uputi molitva za obnovu njihovog zdravlja, treba jasno dati do znanja da je prijestup Božjeg zakona, bilo prirodnog ili duhovnog, grijeh i da se taj grijeh mora priznati i odbaciti da bi mogli primiti Njegov blagoslov.

Sveto pismo nas poziva: “Ispovijedajte dakle jedni drugima grijeha i molite jedni za druge da ozdravite!” (Jakov 5,16) Neka se onome tko traži da se za njega uputi molitva Bogu, iznesu sljedeće misli: “Mi ne možemo čitati što je u srcu, niti znati tajne vašeg života. One su poznate samo vama i Bogu. Ako se pokajete za svoje grijeha, vaša je dužnost da ih priznate.”

Grijeh osobnog karaktera treba priznati Kristu, jedinom Posredniku između Boga i čovjeka. Jer “ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca — Isusa Krista, Pravednika”. (1. Ivanova 2,1) Svaki grijeh je uvreda za Boga i treba Mu ga priznati preko Krista. Svaki javni grijeh treba i javno priznati. Nepravdu učinjenu bližnjemu treba ispraviti kod onoga kome je nanesena. Ako je netko od onih koji žele ozdraviti kriv za ogovaranje, ako je sijao neslogu u domu, u susjedstvu ili u crkvi, i poticao na otuđenost ili neslogu, ako je nekim grešnim postupkom naveo druge na grijeh, sve to treba priznati pred Bogom i pred onima koji su na taj način povrijeđeni. “Ako priznamo grijeha svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijeha i očistiti nas od svake nepravde.” (1. Ivanova 1,9)

Kad su nepravde ispravljene, onda u čvrstoj vjeri možemo Gospodinu iznijeti potrebe bolesnika, u čemu će nas voditi Njegov Duh. On poznaje svakog pojedinca po imenu i brine se za svakoga od njih kao da na zemlji nema nikoga drugoga za koga je dao svog ljubljenog Sina. Pošto je Božja ljubav tako velika i postojana, bolesnika treba ohrabriti da se uzda u Njega i bude vedar. Zabrinutost nad sobom lako vodi k slabosti i bolesti. Ako se uzdignu iznad potištenosti i sumornosti, njihovi izgledi za ozdravljenje bit će bolji, jer “oko je Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima koji se uzdaju u milost njegovu”. (Psalam 33,18) — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 177,178)

17. veljače 2018.

Pokoravanje Božjoj volji

“Oče! ... ne moja volja, nego tvoja neka bude!” (Luka 22,42)

Svi mi želimo da nam molitve budu brzo i izravno uslišane, i dolazimo u kušnju da se razočaramo ako je odgovor odložen ili dođe u obliku kakav nismo predvidjeli. Bog je premudar da bi uslišavao naše molitve uvijek baš u vrijeme i na način kako mi želimo. On će učiniti više i bolje za nas nego kad bi ispunio sve naše želje. Budući da se možemo uzdati u Njegovu mudrost i ljubav, ne trebamo tražiti od Njega da se podređuje našoj volji, već trebamo prihvatiti i ostvariti Njegove ciljeve. Naše želje i interesi trebaju se utopiti u Njegovoj volji.

Ova iskustva, koja stavljaju vjeru na kušnju, za naše su dobro. Pomoću njih pokazujemo je li naša vjera prava i iskrena, počiva li isključivo na Božjoj riječi ili možda ovisi o okolnostima, pa je nesigurna i promjenjiva. Vjera se jača primjenom. Moramo dopustiti da trpljenje dovrši djelo, držeći na umu da se u Svetom pismu nalaze dragocjena obećanja za one koji čekaju Gospodina.

Ne razumiju svi ova načela. Mnogi koji se mole za Božju milost izlječenja smatraju da trebaju dobiti izravan i trenutni odgovor na svoje molitve, ili njihova vjera nije u redu. Stoga treba mudro posavjetovati one koji su oslabljeni bolešću da razborito postupaju. Oni ne bi trebali zanemariti svoju dužnost prema prijateljima koji će ih možda nadživjeti, ili propustiti da koriste prirodna sredstva za obnovu zdravlja.

U tom pogledu često postoji opasnost od zablude. U svom uvjerenju da će biti izlječeni kao odgovor na molitvu, neki se boje učiniti bilo što što bi moglo ukazati na nedostatak vjere. Ali oni ne bi trebali propustiti srediti svoje poslove onako kako bi željeli kad bi očekivali smrt. Isto se tako ne bi trebali ustručavati uputiti riječi ohrabrenja ili savjeta, koje bi željeli uputiti svojim najmilijima u času rastanka. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 179,180)

24. veljače 2018.

Uporaba ljekovitih sredstava

“Idi, operi se u kupalištu Siloamu! ... Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.” (Ivan 9,7)

Oni koji molitvom traže ozdravljenje, ne bi trebali zanemariti upotrebu lijekova do kojih mogu doći. Upotreba ovakvih sredstava ne znači odricanje od vjere, jer Bog ih je osigurao da olakšaju bol i pomognu prirodi u njezinom udjelu obnove zdravlja. Ne možemo smatrati odricanjem od vjere ako surađujemo s Bogom, a činimo sve sa svoje strane da stvorimo optimalne uvjete za oporavak. Bog nam je omogućio da steknemo znanje o zakonima života. Ovo nam je znanje stavljeno na raspolaganje da bismo se njime koristili. Trebamo iskoristiti svaku mogućnost za obnovu zdravlja radeći u skladu s prirodnim zakonima. Kad smo se molili Bogu za ozdravljenje bolesnika, možemo raditi s još više snage, zahvaljujući Bogu što imamo prednost surađivati s Njim, i što možemo od Njega tražiti blagoslov nad sredstvima koja je sam osigurao.

Mi imamo odobrenje Božje riječi da koristimo ljekovita sredstva. Ezekija, izraelski kralj, bio je bolestan i Božji prorok mu je prenio poruku da će umrijeti. On je zavapio Gospodinu i Gospodin je uslišio svoga slugu i poručio kralju da će njegovu životu dodati petnaest godina. Jedna Božja riječ trenutno bi izliječila Ezekiju, ali je dobio posebne upute: “Donesite oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti.” (Izaija 38,21)

Jednom prigodom je Krist glinom pomazao oči slijepom čovjeku i zapovijedio mu: “Idi, operi se u kupalištu Siloamu! ... Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.” (Ivan 9,7) Izlječenje se moglo ostvariti samo silom Velikog Liječnika, a ipak je Krist upotrijebio jednostavna prirodna sredstva. Dok, s jedne strane, nije podupro liječenje kemijskim sredstvima, On je odobrio upotrebu jednostavnih prirodnih sredstava.

Kad smo se molili za oporavak bolesnika, bez obzira na rezultat slučaja, ne gubimo vjeru u Boga. Ako smo pozvani da doživimo težak gubitak, prihvatimo gorku čašu, držeći na umu da je Očeva ruka prinosi našim usnama. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 180,181)

3. ožujka 2018.

Učite narod da bude darežljiv

“Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane.” (Malahija 3,10)

Naučimo sve vjernike da čine što mogu za Učitelja; da Mu vrate prema blagoslovima koje su primili. On ima pravo na deseti dio njihovog prihoda, bez obzira bio mali ili veliki, a oni koji Mu to uskraćuju otimaju što je Njegovo i ne mogu očekivati da će ih pratiti Njegova velikodušna ruka. Čak i ako crkvu čine uglavnom siromašna braća, mora im se temeljno objasniti pitanje sustavne darežljivosti, tako da plan bude prihvaćen od srca. Bog može ispuniti svoja obećanja. Njegovi su izvori beskonačni i On ih sve koristi da ostvare Njegovu volju. A kad vidi vjerno ispunjavanje dužnosti u vraćanju desetine, On često u svojoj mudrosti otvara načine na koje se prihodi povećavaju. Onaj tko slijedi Božje upute u malom što mu je dano, primit će iste blagoslove kao i onaj tko daje od svog izobilja.

Isto važi i za one koji radosno koriste svoje osposobljavajuće darove u Božjem djelu, dok će oni koji propuštaju povećati ono što im je dano, pretrpjeti isti gubitak kao da je to malo bilo mnogo. Upravo je čovjeka koji je imao samo jedan talent, ali ga je sakrio u zemlju, Gospodin osudio.

Božji plan u sustavu desetkovanja prekrasan je u svojoj jednostavnosti i jednakosti. Svi ga mogu provoditi s vjerom i hrabrošću jer je on božanskog podrijetla. U njemu su složeni jednostavnost i korisnost, i on ne zahtijeva duboko proučavanje da bi ga se shvatilo i sprovelo u djelo. Svi mogu osjećati da sudjeluju u provođenju dragocjenog plana spasenja. Svaki muškarac, žena i dijete mogu postati Gospodnji rizničari i mogu biti način da se zadovolje potrebe riznice. ...

Ovim sustavom se mogu ostvariti veliki ciljevi. Ako ga svi prihvate, svatko će biti budan i vjeran Božji rizničar, pa neće nedostajati sredstva za ostvarenje velikog Djela objavljivanja posljednje vijesti upozorenja svijetu. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 182,183)

10. ožujka 2018.

Utjecaj prehrane na zdravlje

“A vama koji se Imena moga bojite sunce pravde će ogranutiti sa zdravljem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu.” (Malahija 3,20)

Oni na kojima počivaju važne odgovornosti, iznad svega oni koji su čuvari duhovnih vrijednosti, trebaju biti ljudi istančanih osjećaja i pronicljivosti. Oni više no drugi trebaju biti umjereni u jelu. Na njihovim stolovima ne bi trebalo biti mjesta za obilnu i luksuznu hranu.

Ljudi na odgovornim položajima moraju svaki dan donositi odluke o kojima ovise ishodi od velikog značaja. Oni trebaju često brzo razmisliti, a to mogu uspješno samo oni koji provode strogu umjerenost. Pravilno postupanje s tjelesnim i umnim snagama jača um. Ako napetost nije prevelika, sa svakim opterećenjem javlja se nova živost. Ali je uslijed nepravilne prehrane često otežan rad onih koji moraju razmatrati važne planove i donositi važne odluke. Poremećeni želudac dovodi do nesređenog, nepouzdanog stanja uma. To često vodi k razdražljivosti, grubosti ili nanošenju nepravde. Mnogi planovi koji su mogli biti na blagoslov čovječanstvu odbačeni su, a mnoge su nepravedne, okrutne, čak i tiranske mjere provođene kao posljedica bolesnog stanja izazvanog pogrešnim navikama u prehrani.

Evo prijedloga za sve koji rade sjedeći i čiji je posao uglavnom umne naravi; neka oni koji imaju dovoljno moralne hrabrosti i samosavladavanja pokušaju sljedeće: prilikom svakog obroka uzmite samo dvije ili tri vrste jednostavne hrane i ne jedite više nego što je potrebno za zadovoljavanje gladi. Svakodnevno aktivno vježbajte i vidjet ćete hoćete li od toga imati koristi. ...

Popuštanje apetitu pomračuje i sputava um, otupljuje svete osjećaje duše. Umne i moralne snage nekih naših propovjednika oslabljene su nepravilnom prehranom i nedostatkom tjelesnog vježbanja. Oni koji teže za velikim količinama hrane ne bi smjeli popuštati apetitu, već se vježbati u vladanju sobom i sačuvati blagoslov aktivnih mišića i neopterećena uma. Prejedanje otupljuje cijelo biće preusmjeravajući snagu drugih organa da obave posao želuca. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 188,189)

17. ožujka 2018.

Iznosite načela zdravstvene reforme

“Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobroćinstva njegovog: on ti otpušta sve grijehove tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje; on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; život ti ispunja dobrima, ko orlu ti se mladost obnavlja.” (Psalam 103,2-5)

Gospodin želi da naši propovjednici, liječnici i vjernici vode računa o tome da od onih koji ne poznaju našu vjeru ne zahtijevaju da iznenada izvrše promjene u svojoj prehrani, stavljajući ih tako prerano na probu. Uzdižite načela zdravstvene reforme i dopustite da Gospodin vodi one koji su iskrena srca. Oni će čuti i povjerovati. Osim toga, Gospodin ne zahtijeva od svojih vjesnika da prekrasne istine zdravog življenja iznesu na takav način da pobude predrasude. Neka nitko ne meće kamen spoticanja pod noge onima koji se još nalaze na mračnim putovima neznanja. Čak i kada hvalimo ono što je dobro, ne trebamo pokazati previše oduševljenja, da ne bismo skrenuli s pravog puta one koji su došli slušati. Iznesite načela umjerenosti na najprivlačniji način.

Ne smijemo nastupati arogantno. Radnici koji ulaze u novo područje da podignu crkve ne smiju stvarati poteškoće pokušavajući da od prehrane stvore istaknuto pitanje. Trebaju paziti da ne postavljaju velika ograničenja jer bi ona postala prepreka na putu drugih. Ne tjerajte narod, vodite ga!

Svuda gdje se istina odnese potrebno je poučavati ljude o pripremanju zdrave hrane. Bog želi da u svakome mjestu spretni učitelji uče ljude kako da mudro koriste proizvode koje mogu uzgojiti ili lako nabaviti u svome kraju. Tako će siromašni, ali i oni bolje stojeći, naučiti da žive zdravim načinom života. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 192)

24. ožujka 2018.

Rad je blagoslov, a ne prokletstvo

“Ta, sjećate se, braćo, našeg truda i umora! Radili smo noć i dan da nikomu od vas ne padnemo na teret dok smo vam propovijedali Radosnu vijest Božju.” (1. Solunjanima 2,7.9 — KS)

Premda je Pavao pazio da svojim obraćenicima iznese jasan nauk Svetog pisma o ispravnom podupiranju Božjeg djela, i premda je za sebe tvrdio da kao propovjednik Evanđelja ima “pravo ne raditi rukama” (1. Korinćanima 9,6) neki svjetovan posao radi svojeg uzdržavanja, u određenim trenucima tijekom svoje službe u velikim središtima civilizacije zarađivao je za život vlastitim rukama. ...

Prvi put čitamo da je Pavao zarađivao svojim rukama za život dok je propovijedao u Solunu. Pišući tamošnjim vjernicima, podsjetio ih je kako je mogao “nastupiti u svojstvu apostola” i dodao: “Ta, sjećate se, braćo, našeg truda i umora! Radili smo noć i dan da nikomu od vas ne padnemo na teret dok smo vam propovijedali Radosnu vijest Božju.” (1. Solunjanima 2,7.9 — KS) U Drugoj poslanici ponovo je izjavio da on i njegovi suradnici, dok su bili kod njih, nisu “badava jeli ičiji kruh”. “Radili smo trudno i umorno, noć i dan,” pisao je, “da ne padnemo komu od vas na teret. Ne kao da na to ne bismo imali pravo, već da vam sami sebe damo za primjer da nas nasljedujete.” (2. Solunjanima 3,7-9 — KS) ...

Kad je prvi put posjetio Korint, Pavao se našao među ljudima koji su sumnjali u pobude stranaca. Grci uz obalu bili su spretni trgovci. Tako su se dugo vježbali u nemilosrdnom trgovanju da su došli do uvjerenja kako je dobitak pobožnost, i da je zaraditi, na pošten ili nepošten način, pohvalno. Pavlu su bile poznate ove činjenice pa im nije želio pružiti priliku da kažu kako propovijeda Radosnu vijest zato da bi se obogatio. S pravom je mogao tražiti uzdržavanje od svojih slušatelja u Korintu, ali ga se rado odrekao kako njegova korisnost i uspješnost kao propovjednika ne bi stradala nepravednom sumnjom da propovijeda Radosnu vijest zbog dobitka. Nastojao je ukloniti svaku mogućnost pogrešnog tumačenja, kako njegova vijest ne bi izgubila na snazi. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 193,194)

31. ožujka 2018.

Odmor i svakodnevno vježbanje

“Tako trčite da dobijete. Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. Ja dakle tako trčim — ne kao besciljno, tako udaram šakom — ne kao da mlatim vjetar, nego krotim svoje tijelo i zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.” (1. Korinćanima 9,24-27)

Oni koji prihvaćaju sadašnju istinu i njome su posvećeni, imaju žarku želju da prikažu istinu u svom životu i karakteru. Oni duboko u sebi teže za time da i drugi vide svjetlost i da se u njoj raduju. A kada pravi stražar krene noseći skupocjeno sjeme, sijući pored svake vode, plaćući i moleći se, teret ovog rada veoma opterećuje njegov um i srce. On ne može stalno izdržati ovaj pritisak, uznemirene duše do najveće dubine, a da se prerano ne istroši. U svakom su razgovoru potrebni snaga i djelotvornost. S vremena na vrijeme treba iz riznice Božje riječi dobiti svježije zalihe i novoga i staroga. To će slušateljima donijeti život i snagu. Bog ne želi da postaneš tako iscrpljen da tvoji naponi nemaju nikakve svježine ni života.

Osobama koje su stalno umno aktivne, bilo u proučavanju ili propovijedaju, potrebni su odmor i promjena. Marljiv učenik stalno opterećuje svoj mozak, dok često zanemaruje tjelesne vježbe, a posljedica toga su oslabljene tjelesne snage i ograničen umni napor. Zato učenik ne uspijeva obaviti posao koji je mogao, da je mudro radio. ...

Kad bi svi naši radnici bili tako smješteni da svakoga dana mogu provesti nekoliko sati u radu izvan kuće, i osjećali se slobodnima da to čine, to bi za njih bio blagoslov; bili bi sposobni uspješnije obavljati dužnosti svoga poziva. Ako nemaju vremena za potpuno opuštanje, mogli bi planirati i moliti se dok fizički rade, pa bi se osvježeni tjelesno i duhovno mogli vratiti svom poslu. — (Ellen G. White, *Propovjednici Radosne vijesti*, 197,198)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com